

Povești în cinci minute

Căluțul nemulțumit
și alte istorioare

2 Omul sărac și șarpele	18 Lupul și măgarul
4 Calul și măgarul	20 Vulpea și coțofana
7 Omul și toporul său	22 Locuința cârțiței
8 Găleata cu apă	24 Șoarecii și pisica
10 Lupul și ciobanul	26 Căluțul nemulțumit
13 Calul, cerbul și vânătorul	29 Rândunica
14 Bradul și trestia	30 Cocoșul și vulpea
16 Dragostea păianjenului	

Text, design și ilustrații © Pannon-Literatura SRL
Traducere în limba română © Editura Kreativ, 2014

Redactor-șef: Andrei Timar
Corector: Medana Croitoru
Tehnoredactor: Boni Barkóczy Tímea

ISBN: 978-606-646-144-3

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kreativ. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată în vreun sistem sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice, mecanice, fotocopii, înregistrări sau altele, fără acordul scris al Editurii Kreativ.

www.editurakreativ.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Căluțul nemulțumit și alte istorioare. -
Târgu-Mureș : Kreativ, 2013
ISBN 978-606-646-144-3
821.511.141-93-34=135.1

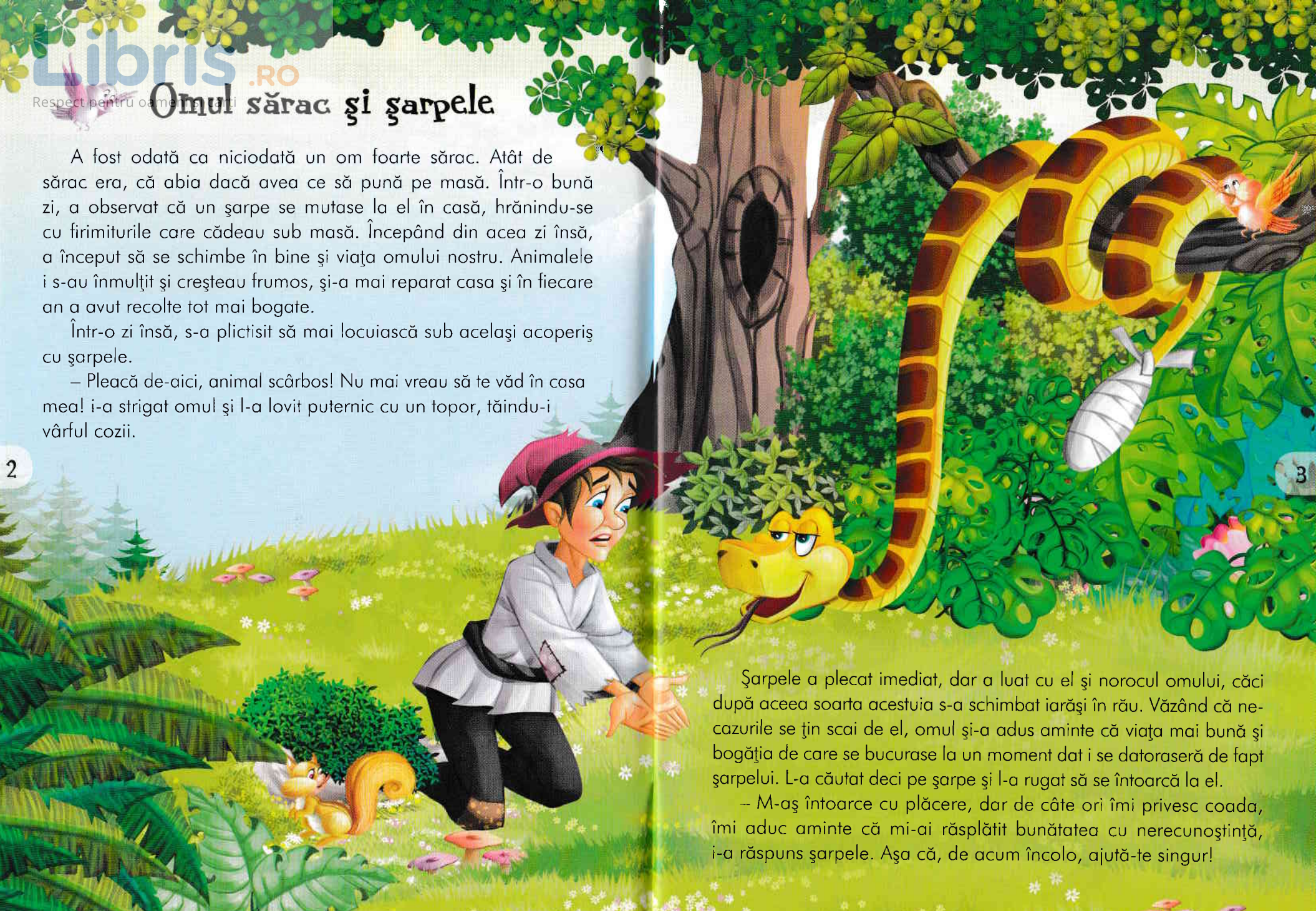
Omul sărac și șarpele

A fost odată ca niciodată un om foarte sărac. Atât de sărac era, că abia dacă avea ce să pună pe masă. Într-o bună zi, a observat că un șarpe se mutase la el în casă, hrănindu-se cu firimiturile care cădeau sub masă. Începând din acea zi însă, a început să se schimbe în bine și viața omului nostru. Animalele i s-au înmulțit și creșteau frumos, și-a mai reparat casa și în fiecare an a avut recolte tot mai bogate.

Într-o zi însă, s-a plictisit să mai locuiască sub același acoperiș cu șarpele.

– Pleacă de-aici, animal scârbos! Nu mai vreau să te văd în casa mea! i-a strigat omul și l-a lovit puternic cu un topor, tăindu-i vârful cozii.

2

3

Șarpele a plecat imediat, dar a luat cu el și norocul omului, căci după aceea soarta acestuia s-a schimbat iarăși în rău. Văzând că nezarurile se țin scari de el, omul și-a adus aminte că viața mai bună și bogăția de care se bucurase la un moment dat i se datoraseră de fapt șarpelui. L-a căutat deci pe șarpe și l-a rugat să se întoarcă la el.

– M-aș întoarce cu plăcere, dar de câte ori îmi privesc coada, îmi aduc aminte că mi-ai răsplătit bunătatea cu nerecunoștință, i-a răspuns șarpele. Așa că, de acum încolo, ajută-te singur!

Calul și măgarul

S-a întâmplat odată ca un cal echipat cu un căpăstru frumos să meargă în galop spre casă pe un drumeag foarte îngust. În fața lui mergea un măgar încărcat cu multe bagaje grele.

Oricât încercă măgarul să se ferească din calea calului, nu reuși să se dea la o parte și să-i facă loc. Supărat, calul îl lovi cu copita până ce acesta căzu cu tot cu bagajele lui într-o baltă. Revenindu-și puțin din uimire, măgarul îl întrebă:

– De ce mi-ai făcut asta? N-ai văzut ce povară mare port în spate? Și, cu toate că am crescut amândoi în același grajd, tu te porți astfel cu mine?

– Îți meriți soarta, îi răspunse calul cu trufie. Tu ești un amărât de animal de povară, în timp ce eu sunt un animal nobil și frumos!

Umilit, măgarul nu mai spuse nimic, ci doar se uită la calul ce se îndepărta mândru.

Chiar în ziua următoare se întâmplă însă ca acesta să calce strâmb și să-și scrântească rău un picior, așa că stăpânul său îl puse să tragă piatra de moară. Aici însă calul nu mai primea zilnic ovăz și fân proaspăt, ci trebuia să se mulțumească doar cu hrană puțină, iar în locul căpăstrului cel frumos purta un ham urât.

Părul nu-i mai strălucea, iar purtarea sa disprețuitoare dispăruse.

Odată, când trecu pe acolo, măgarul nu se putu abține să nu-l întrebe:

– Tu ești calul acela nobil și mândru care m-a trântit în baltă? Nu mai ești atât de frumos precum erai când te-am întâlnit ultima oară! Mi-ai făcut tu mie un rău, dar iată că nici ție nu ți-e prea bine. Învață să-ți duci soarta cu umilință, așa cum mi-o duc și eu, ca să nu ajungi și mai rău!

